

enkele achterblijvers, die zich heel laat ontwikkelen. Twee generaties acht ik dus het juiste.

Over onze andere inlandsche *Argynnis*-soorten hoop ik later nog het een en ander mede te deelen.

Putten (G.).

J. TH. OUDEMANS.

Aanteekeningen over Suctoria XXVII.

Genus *Hexactenopsylla* Oudms. 1909.

In de „Ent. Ber.“, v. 3, No. 49, p. 4, stelde ik voor: de zes-kammige vleermuisvlooien te vereenigen in een nieuw genus: *Hexactenopsylla*, zonder een type aan te geven. Ik doe dit alsnog nu: type zal zijn *Ceratopsyllus hexactenus* KOLENATI 1856.

Ceratophyllus sciurorum (Schrank) en zijn var. *dryas* Wagn.

Larva II. Meso- en metathorax hebben geen stigma.

Adulti. Ik bezit een paar vlooien van *Myoxus glis*, die ik als *Ceratophyllus sciurorum* gedetermineerd had. Bij eene nauwkeuriger beschouwing meende ik, dat de bewegelijke vinger van de ♂ tang wat smaller was dan gewoonlijk. Ik raadpleegde de literatuur, en zoowaar, daar vond ik, dat WAGNER (in Hor. Soc. Ent. Ross., v. 31, Jan. 1898, p. 14 en 15, t. 8, f. 4) een *Ceratophyllus sciurorum* var. *dryas* beschrijft, buitgemaakt op *Myoxus dryas*, met een smalleren „vinger” dan *sciurorum*. — Zoo vond ik ook bij KOHAUT (in Allatani Közlemenyek, v. 2, 1903, p. 43—44, t. 5, f. 9) eene afbeelding van dezen „vinger”, die eveneens nog al smal is. Op p. 44 blijkt dan ook, dat deze *Ceratophyllus sciurorum* door hem gevangen werd op *Myoxus nitidula* en *Myoxus glis*!

Nu zou men meenen, dat op de *Myoxidae* eene variëteit van *Ceratophyllus sciurorum* leeft, welke den naam van *dryas* WAGN. verdient. Dit nu is niet het geval; want men treft bij seriën van *sciurorum* alle overgangen aan tusschen „breede” en „smalle” vingers, zelfs nog smaller dan *dryas*! De variëteit kan dus gevoegelijk geheel vervallen.

Van deze soort bezit ik een aantal exemplaren, door den heer E. HOOGVEEN buitgemaakt op een *Sciurus vulgaris*, die reeds jaren in gevangenschap leefde. Deze exemplaren zijn dus in de kooi geboren en getogen, en zijn, merkwaardigerwijze, zeer lichtbruin gekleurd; de ♀♀ zijn zelfs fraai geel te noemen. Toch zijn het geen exemplaren, die pas de pophuid verlaten hebben; want de ♀♀ bevatten ieder 4 goed ontwikkelde eieren. Hoe moeten wij nu die lichte tinten verklaren? Later ontving ik exemplaren, die verzameld waren in het nest van lange turf-vezels; alle exemplaren zijn donkerbruin. Daartegenover staat, dat ik zelf 2 gele ♂♂ vond op *Mus decumanus*, zoodat ik aanvankelijk meende met een andere soort te doen te hebben!

Ceratophyllus columbae (Gervais).

Larva I. Er is geen metathorakaalstigma.

Larva II. In den metathorax loopt van den longitudinalen tracheestam een dikke dwarsstam naar de huid, naar eene plaats, die iets meer dorsaal en iets meer capitaal is dan het 1^e abdominaalstigma. De huid is daar iets saamgetrokken, als bij een litteken; hier is dus een rudimentair metathorakaalstigma. Daar een tracheestam ontstaat door invaginatie van het ectoderm, zoo moet zulk een rudimentair stigma een secundair verschijnsel zijn.

Larva III. Deze Larva II bevatte een Larva III! Deze onderscheidt zich van Larva II door de langere en donkerder getinte haren, door de hoefijzervormige stigmata, en door de skulptuur der huid.

Ceratophyllus fasciatus (Bosc.)

en *Ceratophyllus styx* Roths.

Larvae II. Mesothorax zonder stigma; metathorax met rudimentair stigma. Er zijn dus 9 stigmeparen.

Ceratophyllus gallinae (Schrk.).

Larvae II. De mesothorax geeft geen stigma; de metathorax heeft een rudimentair stigma; er zijn dus slechts 9 stigmeparen.

Adulti. Ik bezit een ♀ met 4 antepygidaalborstels, en

een ander ♀ met een kop, die volkomen den vorm heeft van den kop van het ♂; de antennen zijn echter gewoon en de kop heeft geen ruggroef.

Xenopsylla scopulifer Roths.

ROTHSCHILD noemt (in „Parasitology”, v. 1, p. 53) deze soort „A South African species”. De scheepvaart heeft deze soort blijkbaar overgebracht naar Britsch-Indië; ik vond haar te midden van honderden *chicopsis*, afgehaald van doode ratten in een pestdistrict van dat land.

Pulex irritans L.

Van Mr. L. H. D. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL ontving ik een fleschje met 37 ♀ en 15 ♂ uit Cairo. De meeste exemplaren zijn bijzonder donker getint, en vele daarvan zijn daar, waar de vrije rand (collare) der 2e tot 6e tergieten en sternieten begint, sterk gechitiniseerd, zelfs voorzien van lob-vormige bruinere chitinisaties. Soms ziet men één enkele aan het heele abdomen, soms meer; bij één exemplaar telde ik er 30, hetgeen zoo'n zonderling effect maakt, dat ik meende een andere soort voor mij te hebben. Vele ♀ zijn echter volkomen als de Noord-Europeesche vlooien gebouwd, evenals alle ♂.

Die lob-vormige bruine chitinisaties doen aan die van *Sarcopsyllidae* denken; ik ben er toch vast van overtuigd, dat we hier weer een geval van convergentie waarnemen.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Acarologische Aanteekeningen LV.

Latreille's „Précis”.

Wanneer is LATREILLE'S *Précis des caractères génériques des Insectes*, disposés dans un ordre naturel verschenen? Op den titel van dit boek staat „l'An 5 de la R.”. Het is dus gedrukt tusschen